

הת (אשקלון) 56772-05-24 - אלי רביבו נ' מדינת ישראל

ה"ת (אשקלון) 56772-05-24 - אלי רביבו נ' מדינת ישראל שלום אשקלון

ה"ת (אשקלון) 56772-05-24

אלי רביבו

ע"י עו"ד אברהם רוזנברג ועו"ד שרון וקנין

נגד

מדינת ישראל

ע"י עו"ד מיטב דגן, עו"ד מאיה ישראל ורס"ל רותם כתבי

מחלקת הסייבר בפרקליטות המדינה וימ"ר לכיש

בית משפט השלום באשקלון

[02.03.2025]

כבוד השופט רפאל ימיני

החלטה

א. בפני בקשת המבקש להורות למשיבה להחזיר לו את המטבעות הדיגיטליים .

תחילתו של תיק זה בתפיסת מכשירו הנייד של המבקש במסגרת חקירה אחרת שתנהלה נגדו בימ"ר לכיש ורשות המיסים. במסגרת החקירה בוצעה חדירה למכשירו הנייד של המבקש והתברר כי לכאורה ניהל המבקש לבדו או עם אחרים אתר הימורים באינטרנט. החשד עלה לאור כמות גדולה של התכתבויות של המבקש, מר רביבו, לבין אחר בשם מר סמיון בללוב וכן התכתבויות עם בנו, מר סהר רביבו.

ב. ראשיתם של ההליכים בתיק זה, בבקשת ב"כ המבקש, עו"ד וקנין, לשחרר את חשבונו של המבקש בו הוחזקו מטבעות דיגיטליים לאחר שהוקפא בצו שיפוטי. אולם ישנם במקביל עוד 3 תיקים בהם הוגשו הבקשות להארכת ההחזקה בתפוסים השונים של המבקש, הכוללים, רכבים, חשבונות בנק, רכוש ודירה, התגובות והבקשות של הצדדים האחרים. רשימת הפריטים שנתפסו מופיעה בבקשת המשיבה מיום 10/02/25. באחד מאותם תיקים אלו, קבוע דיון בבקשתם של מר בללוב ובנו של המבקש להחזרת התפוסים.

ג. בתיק דנן התקיימו 4 ישיבות וכן ניתנו מספר החלטות בבקשות השונות.

בשלב זה לאחר ששחררה מכוניתה של אשת המבקש וכן ניתנה הסכמה לשחרור רכבו בכפוף לעמידה בתנאים כפי שנקבעו לפסיקה וכן חשבון משותף עם אמו בתנאים שנקבעו, נותרה השאלה ביחס למטבעות הדיגיטליים שנתפסו מארנקו.

ד. המבקש בחקירתו שמר על זכות השתיקה, מה שהקשה על קביעת היקפי העבירות.

בשלב זה, החקירה למעשה הסתיימה והתיק הועבר למחלקת הסייבר בפרקליטות המדינה לצורך שקילת כתב אישום או בקשה להשלמות .

טענות הצדדים

ה. ב"כ המבקש חזר על בקשתו לשחרור המטבעות הדיגיטליים. לדבריו, היקפי עבירה לכאורה נמוכים יותר, מזו שלהן טוענת המשיבה, שכן לטעמו המשיבה טעתה בהבנת הפעילות במסגרת זירת המסחר והארנק הדיגיטלי של המבקש. כמו כן טען כי לשיטתו, המשיב לא עבר כל עבירה כפי שמבקשת המשיבה לקבוע, שכן בתקופה המדוברת לא הייתה התייחסות בהוראות הביצוע של רשות המיסים למטבעות דיגיטליות ועל כן גם אם לא דיווח לא הייתה חובה לעשות כן. עוד טען טענות ביחס להתנהלותה של המשיבה הקשורה להחלטות קודמות להעביר לו את הבקשה המקורית. ו. טענה נוספת שטען, כי המשיבה לא פעלה כנדרש בחוק לבקש מבית המשפט להאריך את משך ההחזקה בתפוסים כפי שמתחייב מהוראות סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969. (להלן - הפקודה). לשיטתו העובדה שהמשיבה החזיקה כ-4 חודשים בצורה לא חוקית בכספו של המבקש, די בה כדי לדחות את בקשתה עתה - להורות על המשך החזקת התפוסים. ב"כ המבקש הפנה בדיון לשני החלטות ולאחר מכן הוסיף פסיקה נוספת כתמיכה לעמדתו.

ז. ב"כ המשיבה, טען כי הקיפי העסקאות שבהם חשוד המבקש עומדים על סדרי גדול של 14 מיליון דולר. החשד הוא לעבירות של השמטת הכנסה והלבנת הון שמכוחן מבוקש להמשיך ולהחזיק בכספים. סך היקף התפוסים שתפשה המשיבה מהמבקש עומד על כ-3 מיליון ₪. כך שלדבריו, היקף התפוסים הוא מעט מזער ביחס לחשדות. חלק מהבסיס הראייתי לחשד הסביר הוצג בפני בית המשפט וסומן מש/1-מש/7.

ח. באשר לטענה כי המשיבה לא הגישה בזמן בקשה להארכת ההחזקה בתפוס ביחס למטבעות הדיגיטליים, ב"כ המשיבה חזר על ההבהרה כפי שנמסרה לבית המשפט בבקשה מיום 10/02/25. באותה הבהרה נאמר כי אותם מטבעות נתפסו על פי צו שיפוטי ביום 03.06.2024 אולם, בשל טעות במשרדי המשיבה, לא נכללו המטבעות הדיגיטליים בבקשה להארכת התפוסים האחרים שהוגשה לבית המשפט ביום 14.11.2024. לדבריו גם אם חלפה התקופה הראשונה ולא הוגשה בקשה נוספת, יש לבית המשפט סמכות להאריך את ההחזקה שכן מדובר בעניין שבשיקול דעתו של בית המשפט. לעניין זה הציג אף הוא מטעמו פסיקה תומכת.

דיון ומסקנות

ט. לא מצאתי מקום להיכנס לטענות המבקש והמשיבה לגופן באשר להיקפי העבירה, הנורמות החוקיות שמכוחן חשוד המבקש בביצוע עבירות, שכן אלו טענות היפות לתיק העיקרי, אם יוחלט על הגשת כתב אישום ולאחר שתגבש המשיבה תשתית ראיתית מדויקת באשר להיקפי המסחר והעבירות שיש לייחס למבקש. אולם, מצאתי מקום להתייחס לעניין בקשת המשיבה להמשיך ולהחזיק במטבעות הדיגיטליים והתנגדותו של ב"כ המבקש לכך.

י. לאחר שעיינתי בפסיקה אליה הפנו ב"כ הצדדים ניתן לומר שלמעשה אין מחלוקת בין הצדדים על ההלכה הנוהגת אלא רק על אופן יישומה.

ההחלטה שהפנה אליה ב"כ המבקש ושעליה גם נשענות יתר ההחלטות אותן הגישו הצדדים היא בש"פ 6686/99 אליה עובדיה נ' מדינת ישראל (22.05.2000). בהחלטה זו נקבע כי תפיסת חפץ והחזקתו בידי המשטרה, כרוכה בפגיעה בזכות הקניין של הבעלים המעוגנת בחוק יסוד. כאשר מטרת התפיסה נועדה לקדם תכליות חשובות וראויות מבחינה חברתית ומשפטית, יהיה מקום לאפשר זאת. תכליות כאלה יכולות להיות, ביצוע עבירה בתפוס, תפוס שהתקבל כתוצאה מביצוע עבירה וכדו'.

יא. כיון שאלו אינטרסים מתנגשים המונחים על כף המאזניים ועל מנת לאזן נכונה בין זכויות הפרט והאינטרס הציבורי, על רשויות המדינה למלא אחר הוראות החוק בקפדנות, זאת כדי למנוע פגיעה שלא לצורך. לפיכך, החזקתו של תפוס שלא כדין מחייבת את החזרתו לידי בעליו כפי שמורה סעיף 35 לפקודה. אולם, על אף האמור, בית המשפט בהחלטה זו הכיר באפשרות כי גם אם תפוס הוחזק שלא על פי צו שיפוטי, באופן לא חוקי, אין סעיף 35 לפקודה, מחייב את החזרת התפוס באופן אוטומטי, אלא הדבר מסור לשיקול דעתו של בית המשפט,

יב. על עקרון זה הושתתו כל ההחלטות אליהן הפנו כ"ב הצדדים. אלא שבעוד שב"כ המבקש הפנה לע"ח 73254-10-21 משטרת ימ"ר חוף נ' יצחק כהן (14.11.2021) שם דחה בית המשפט את ערר המדינה על החלטת בית המשפט השלום שהורה לה להחזיר את התפוס, ב"כ המשיבה הפנה לפסיקה אחרת שהורתה להיפך. כגון: בש"פ 4971/08 איליה וייסמן נ' מדינת ישראל (28.10.2008); ע"ח (נצ') 51887-03-22 שאהר עדוי נ' משטרת ימ"ר צפון (03.05.2022); ע"ח (חי') 56492-02-21 רן הרינג נ' משטרת ישראל (02.03.2021).

יג. אך דוק, לא מדובר בהחלטות סותרות, אלא בהחלטות שבהן הפעיל בית המשפט את שיקול דעתו. מקום שסבר כי יש הצדקה להארכת ההחזקה בתפוס, הורה כך ומקום שסבר כי אין הצדקה להחזיק בו, הורה אחרת. בכל אותם המקרים, הייתה החזקה לא חוקית לתקופה מסוימת של התפוסים.

יד. כך, למשל בעניין כהן, בית המשפט הורה להחזיר את התפוס, משום שהתיק נסגר ואלו לא היו תפוסים שהשתמשו בהן לעבירה או שהתקבלו מביצוע עבירה ולכן לא הייתה הצדקה מהותית להמשיך ולהחזיק בהם. בית המשפט בהחלטה זו מפנה בעצמו לשורה של החלטות שאפשרו את ההחזקה בתפוס.

מן הכלל אל פרט

טו. מדובר בחקירה שהתנהלה כנגד המבקש, שהצליחה המשיבה להציב בפני בית המשפט תשתית ראייתית לכאורית מספקת לשלב זה של ההליך, לביסוס החשד הסביר. המטבעות עליהם מדובר מהווים על פי החשד, כסף שהגיע מביצוע עבירה שאותו מתכוונת המשיבה לבקש לחלט במידה ויוגש כתב אישום.

טז. בנגוד לנסיבות בעניין כהן, שם נסגר התיק הפלילי ולא היה צורך אמיתי בהחזקה, בעניינו של המבקש דנן, מדובר בתפוסים שבשלב זה יש צורך בהחזקתם. אני מקבל את הסברה של המשיבה כי מקומם של תפוסים אלו נפקד מהבקשה שהוגשה לבית המשפט ביום 14.11.2024, בתום לב. על פי הלכת אליהו, על בית המשפט לשקול את מידת הפגיעה בזכויותיו הקנייניות של המבקש וההצדקה לכך בנסיבות אלו של החזקת התפוסים בצורה לא חוקית. יז. כאמור, בעניינו של המבקש, שווי התפוסים עליהם שמה המשיבה את ידה, להערכתה הוא נמוך מאד ביחס להיקף הסכומים שקיבל המבקש מביצוע העבירות לכאורה ולכן בנסיבות אלו מצאתי להיעתר לבקשת המשיבה להארכת התפוסים.

יח. יחד עם זאת, בשים לב לכך שככל הנראה החקירה הסתיימה והתיק הועבר לעיון הפרקליטות, מצאתי כי ניתן להסתפק בתקופה מידתית וקצרה יותר מזו המבוקשת.

יט. לפיכך, מורה על הארכת ההחזקה בתפוסים לשלושה חודשים נוספים מהיום.

ניתנה היום, ב' אדר תשפ"ה, 02 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.